

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 263.

Elleve Session.

73de Møde.

Mandagen den 26de Marts, Kl. 7 Aften.

(Fortsat.)

Sjæbning (fortsat): Naar de alt-
saa nu faae dette, faae de Saameget, som jeg
troer, de nogeninde ville kunne faae; der-
med mener jeg dog ikke, at der ikke skulde
kunne blive Tale om at bringe det samme
Princip med Hensyn til en Lønningskala til
Anvendelse, som her er blevet gjort gjældende;
men det ligger udenfor og er Noget, vi ikke
have kunnet komme ind paa, efter som Materien
ikke forelaa. Regjeringen har i sit Udkast fore-
slaaet høie Lønningsstatter; Althinget har knap
været tilfreds dermed, men det har ikke villet
gaae ind paa Sagen, idet det har ønsket, at
det finansielle Forhold mellem Island og Konge-
riget forinden maatte blive stillet paa en saa-
dan Fod som den, der omtrent her er ønsket.
Udvalget raader nu til at gaae en mellem-
gende Vej og blive ved det Nærværende, indtil
den Tid kommer, hvor man kan komme ind
paa en endelig Afgjørelse, ved under saa gun-
stige Forhold som muligt, mener jeg, at fort-
sætte med de Lønningsstiller, hvormed man hid-
til i en Række af Aar er kommen ud. Mange-
mene, at Statterne i den foreliggende Lønnings-
lov, hvis den træder ud i Livet, ikke ville være
store; jeg troer, at de ere meget store, men
Mange ere som sagt af den modsatte Mening.
Det forekommer mig, at Udvalget har vist den
rette Vej; skulde imidlertid Thinget ønske at

antage en Lov med saa høie Lønningsstatter,
skjøndt Althinget ikke har fundet dem tilfreds-
stillende, er der jo Intet til Hinder derfor;
men Udvalget bør gjøre sine Indstillinger efter
bedste Overbevisning, og at forlange Forhand-
lingerne over en Gjenstand, som dog ikke kan
føre til noget Resultat, vilde ikke være ønskeligt.
Naar Regjeringen kunde ønske i denne For-
handling at finde Stof og Veiledning med
Hensyn til en Lov, som senere maatte blive at
forelægge, ja, saa vil Regjeringen jo have samme
Stof og Veiledning ved at sammenholde de
Forslag, der ere gjorte med Hensyn til Embeds-
mændene paa Island, og dem, der have været
gjorte med Hensyn til Kongerigets øvrige Em-
bedsmænd, med de Forandringer, som disse
Forslag have lidt her i Thinget. Forholdet
vil være ganske det samme; idetmindste vil der
ikke være nogen stor Afvigelse deri. Det er
bestandig den samme Betragtningssaaade: Re-
gjeringen ønsker at stille Lønningerne saa høie
som muligt, medens Folkethinget søger at holde
dem, ingenlunde saa lave som muligt, men efter
de Forhold, hvorunder vi leve. Dette er ud-
trykt i de her forhandlede Love, og det samme
Princip kan uden Vanskelighed gjøres gjældende
paa de islandske Forhold. Men selv om dette
skete, vilde Thinget alligevel være i Forlegen-
hed, men dog i en langt mindre, naar Regje-
ringen forelægger Forslaget, og man kan gaae
ind derpaa; thi saa har Regjeringen Ansvar
ligeoverfor Island og de Forhold, som følge
deraf, og det er ulige bedre, end naar vi nu
rette det her og saa prøve paa at gjøre det
gjældende der.